bobo

leuk en leerzaam

Hoera, het is kinderboekenweek!

Kleutertje Knatsel
Op de boerderij 2

Nr.40
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Bobo

Morgen is oom Slokop jarig en de kinderen hebben gespaard voor een mooi kado. Tsjoek-Tsjoek ook. Oom Slokop wil graag een leren portemonnee hebben, heeft mama gezegd. Ze zoeken een érg mooie voor hem uit. „Tóch denk ik dat hij liever een taart heeft..." zegt Bobo.

„Weet je wat!" zegt Boemsi, „we máken een taart. Met de portemonnee erin!" Bobo lacht: „Doen we! Maar dan geen échte taart!"

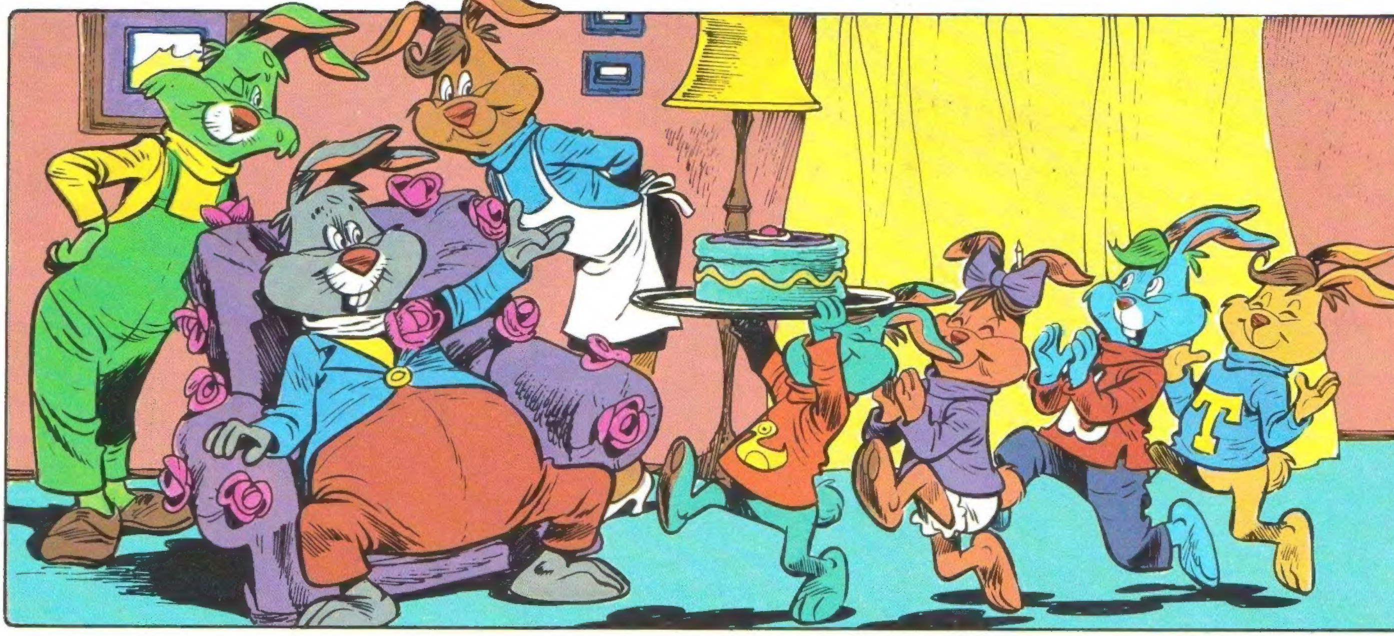

Mama heeft verteld hoe je een mooie namaaktaart kunt maken. Een ronde doos smeren ze in met dikke witte lijm. Met poedersuiker en chocoladehagelslag erover lijkt het nét een slagroomtaart!

De taart is prachtig geworden! Mama heeft er nog échte slagroom bovenop gespoten. „Wat een heerlijke taart!" zal oom Slokop denken. De kinderen kunnen haast niet wachten tot hij komt, morgen!

Oom Slokop is jarig

Eindelijk is het zover! De jarige oom Slokop is er! De kinderen hebben een stoel voor hem versierd en „Lang zal hij leven!" voor hem gezongen. „En deze mooie taart," zegt Boemsi, „krijg je van óns!"

Nou, dáár is oom Slokop blij mee! „Ik ben dól op taart, dat weten jullie wel! En wat een lekkere!" De kinderen en mama en papa vinden het moeilijk om niet te lachen. Oom Slokop loopt er écht in!

„Ik wil wel eens een stukje proeven!" zegt oom Slokop. Maar het mes wil niet door de taart heen! Hij begrijpt er niets van!

„Verdikkeme! Hij is niet écht!" roept oom Slokop ineens. En dan vindt hij de doos. En zijn mooie, nieuwe portemonnee. „Jullie hadden me lelijk te pakken," lacht hij. „Maar die portemonnee is práchtig!" En dan komt mama binnen met een échte taart. Oom Slokop kan tóch nog smullen!

Jip en Janneke

Ballen

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Janneke heeft een bal gekregen. En ze brengt hem mee. Het is een blauwe. Met goud. En met scheepjes.

Mooi, zegt Jip. Mag ik voetballen?

Het is geen voetbal, zegt Janneke.

Wat dan? zegt Jip.

Het is een bal, zegt Janneke. Je mag er wel mee gooien.

Hij kaatst.

Ze gooit de bal op. Heel hoog. En ze vangt hem weer. Ja, dat kan ze goed.

Nou ik, zegt Jip.

Maar hij kan de bal niet vangen. De bal rolt telkens weg.

En dan wordt Jip boos. En hij geeft de bal een harde trap.

Ik ga voetballen, schreeuwt hij. Kijk maar.

Niet doen, zegt Janneke.

Maar Jip trapt weer.

En nu komt de bal tegen de tafel. En de asbak valt eraf. O, de asbak is kapot. De asbak is in drie stukken.

Oei, zegt Janneke.

Ai, zegt Jip.

Ze pakken de stukken op. Die passen precies in elkaar. Nu is het weer een asbak. Je kunt hem gewoon op tafel zetten.

Niemand ziet het.

Jip en Janneke gaan op de bank zitten, hand in hand, heel zoet.

Dan komt moeder binnen. Wat zijn jullie stil, zegt ze. Is er iets?

Nee, zegt Jip.

Gaan jullie niet naar buiten? zegt moeder. Met de bal?

Jip en Janneke zwijgen. En ze kijken naar de asbak.

Wat is er toch? zegt moeder. Is er iets?

Ze pakt de asbak op. He, zegt moeder, wat akelig. Nou heb ik vaders mooie asbak gebroken.

Wat zal vader boos op me zijn. Ik durf het hem niet te vertellen.

Jip doet zijn mond open en dan meteen weer dicht. Hij zegt niks.

Vader zal zo boos op me zijn, zegt moeder treurig.

Ik heb het gedaan, zegt Jip. Met de bal.

O, zegt moeder. Dan moet jij het hem vertellen. Zul je dat doen?

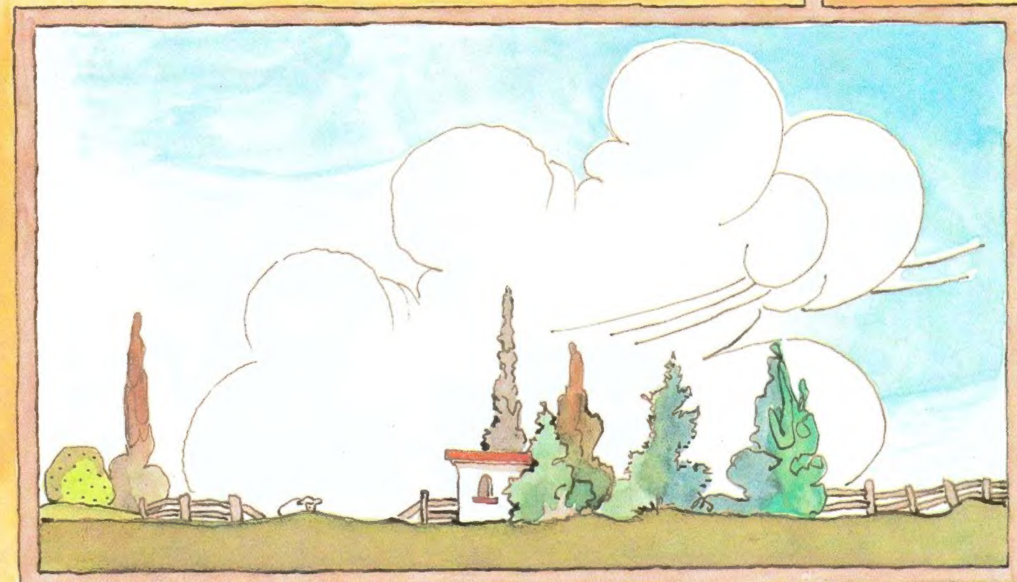
Ja, zegt Jip.

En nou naar buiten, vort! zegt moeder. Met de bal. Daar zijn geen asbakken.

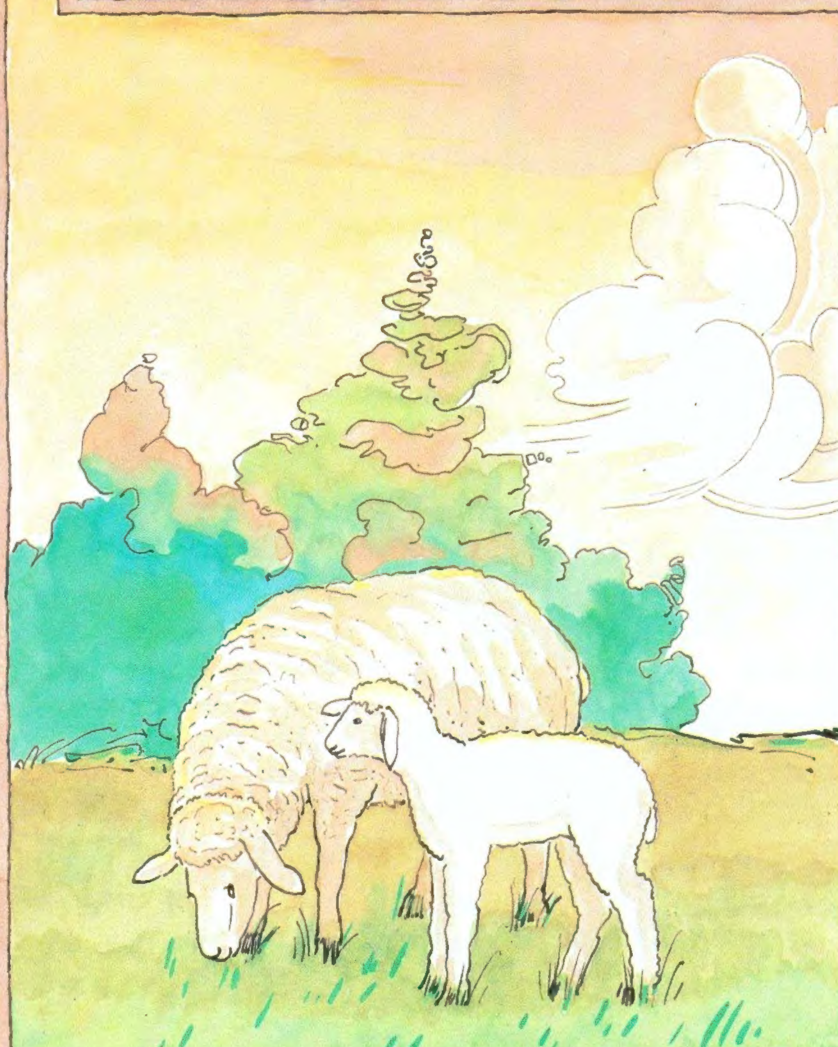
En Jip en Janneke gaan ballen op het gras.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

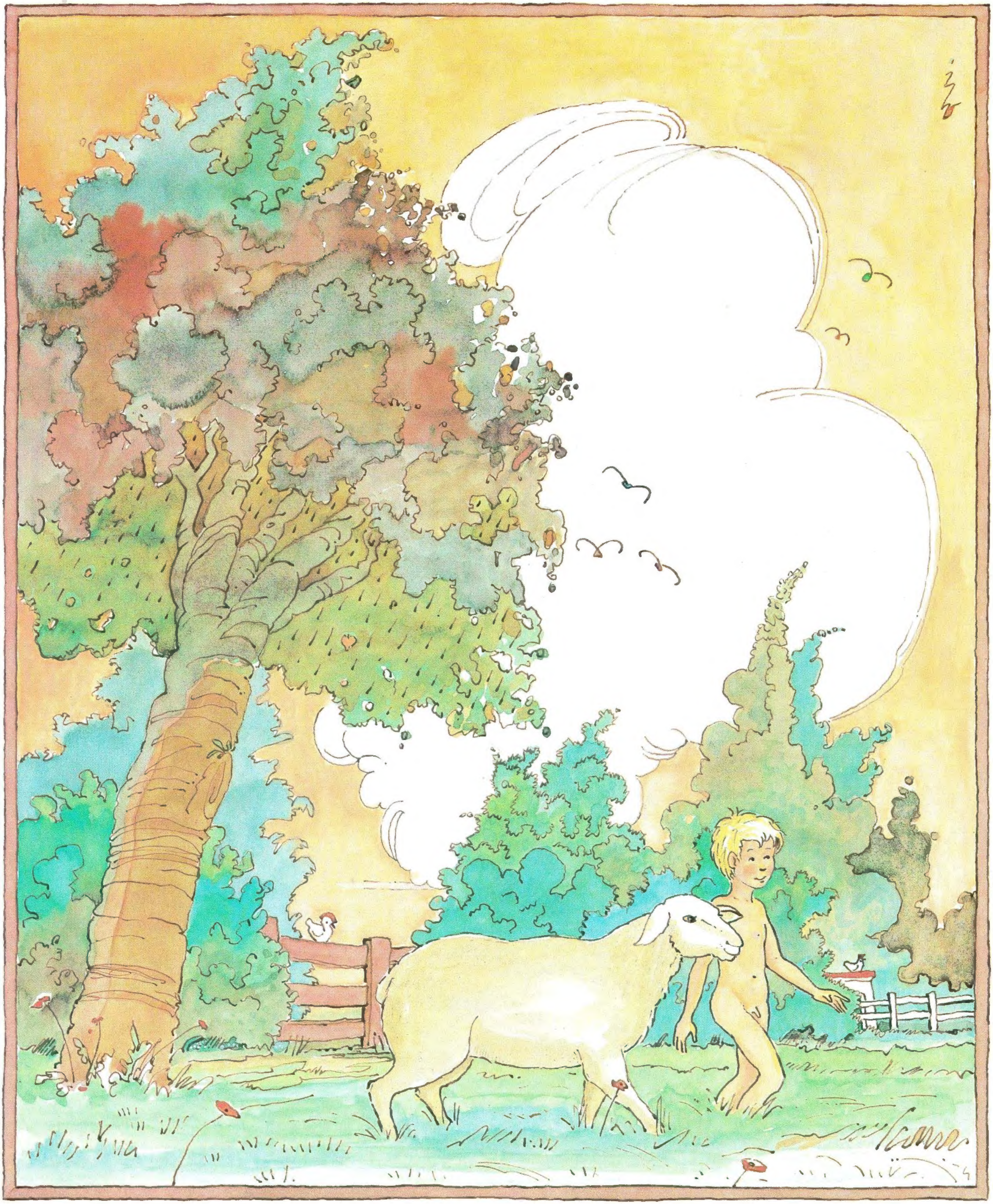

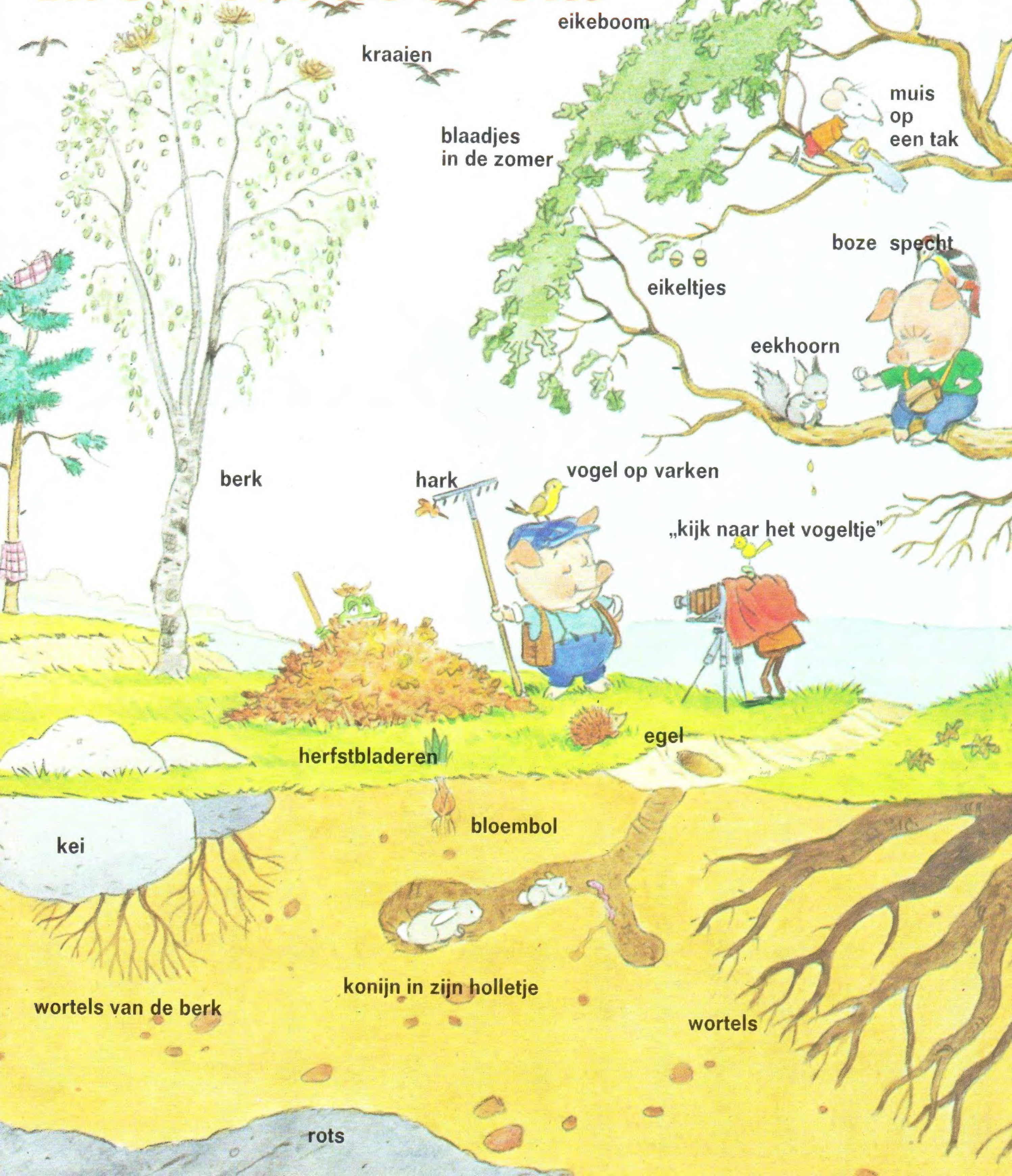

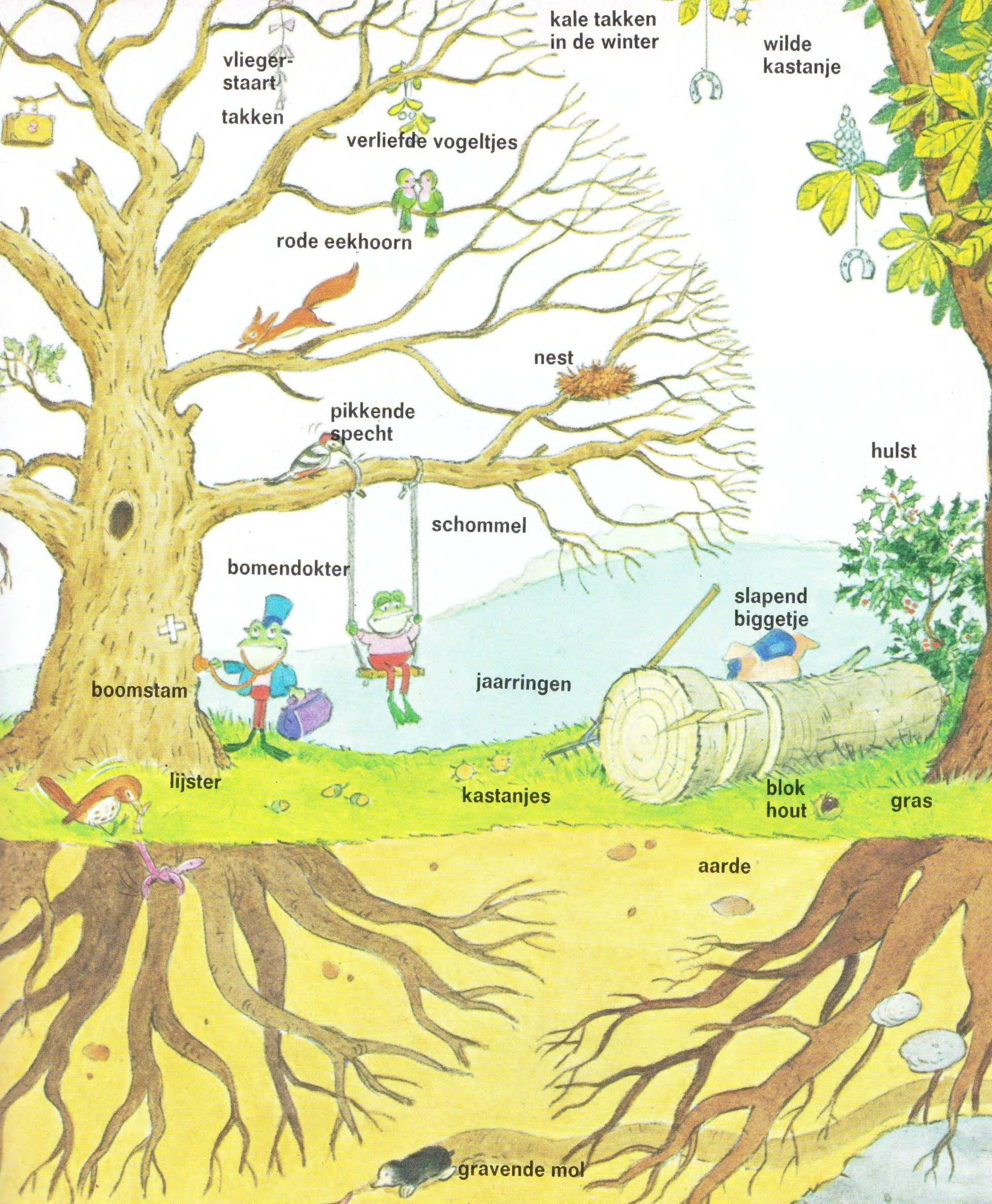
Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een schaap.
In de winter
kruip ik
heel dicht
tegen hem aan.
Tegen zijn warme wollen vacht.
Maar in de zomer,
dan is hij
helemaal kaal
geschoren.
Daarom doe ik
mijn wolletje
ook maar uit
en
we lopen
in ons blootje
door het weiland.

In en om de boom

kale takken
in de winter
wilde
kastanje
vlieger-
staart
takken
verliefde vogeltjes
rode eekhoorn
nest
pikkende
specht
hulst
schommel
bomendokter
slapend
biggetje
boomstam
jaarringen
lijster
kastanjes
blok
hout
gras
aarde
gravende mol

Oma de Waard en haar heerlijke taart

Er was eens een oude vrouw die heerlijke taarten bakken kon.
Die taarten verkocht ze aan de mensen. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat rook het er altijd verrukkelijk. Het rook er naar chocoladetaart, citroentaart, mokkataart en vruchtentaart. Honingkoek, kruidenkoek en kaneelkoek. Oma de Waard kon alles bakken, wat je maar bedenken kunt.
De moeders en de vaders van de hele stad bestelden taarten bij oma de Waard. Verjaardags-taarten voor jongens en meisjes. Bruids-taarten voor bruidjes. Of een taart voor de nieuwe buren.
En zelfs een taart voor het muziekkorps van de stad. Oma de Waard bakte maar. En ze zei tegen niemand ooit „nee".
„Ik zeg nooit nee," zei oma de Waard. „Ik bak alle taarten die je maar wilt. Want ik hou van mensen en mensen houden van taart."
Nu denk je misschien wel dat oma de Waard heel vaak visite had en dat ze veel taart at. Maar dat was helemaal niet zo.
Oma de Waard had het zo druk met meel afwegen, beslag maken en deeg kneden, dat ze geen minuutje tijd had om zelf een kruimeltje taart te eten. Zelfs niet op haar eigen verjaardag, want ze vergat gewoon dat ze jarig was.
„Neem toch eens een dagje vrij," zeiden de moeders en de vaders als ze hun taart kwamen ophalen. „Probeer toch hulp te krijgen."
Maar oma de Waard lachte en schudde haar hoofd. „Ach, iedereen heeft het veel te druk," zei ze. En ze ging gewoon door met meel afwegen en deeg kneden.
„Neem toch eens een weekje vakantie," zeiden de kinderen als ze de schalen kwamen uitlikken. „Zeg toch eens „nee" tegen de mensen."
Oma de Waard schudde haar hoofd. „Je zult oma de Waard geen „nee"

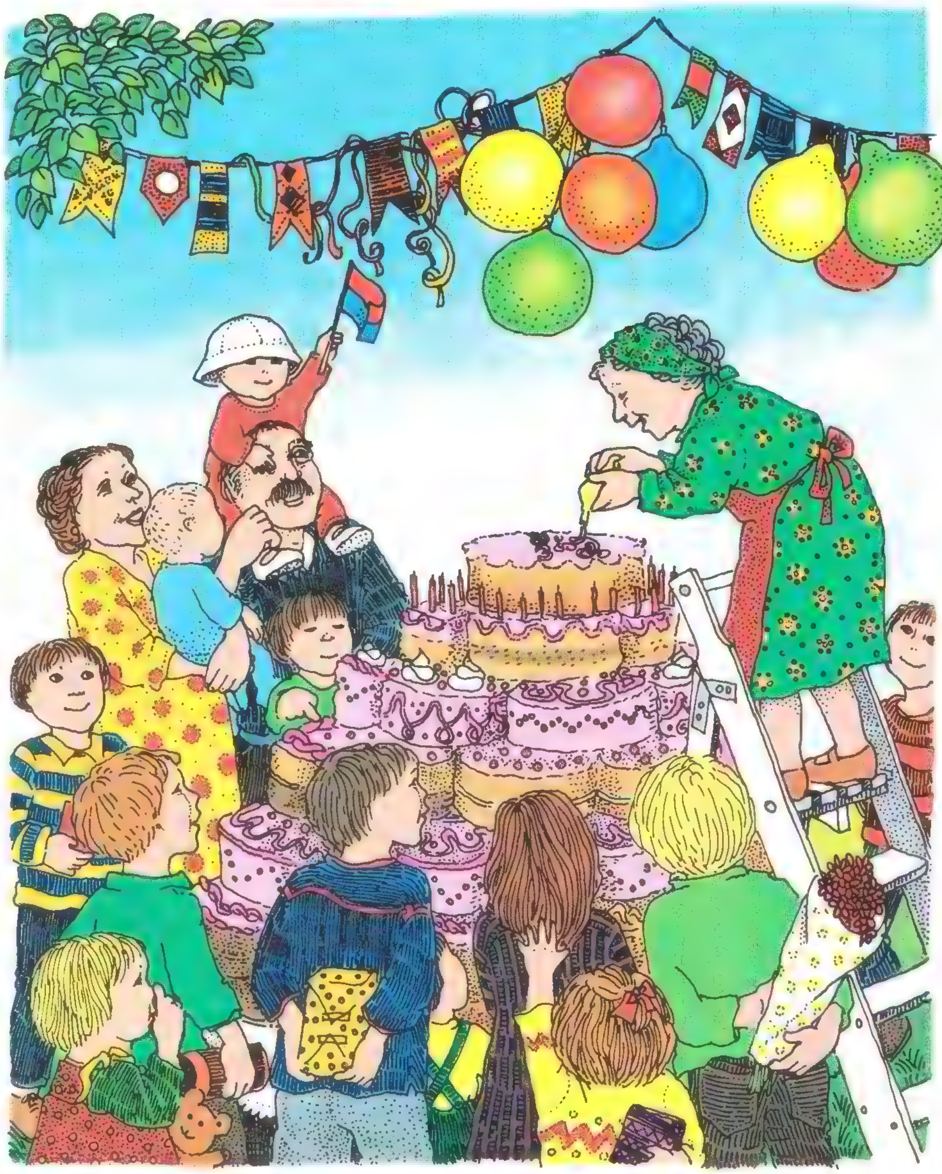
Tekeningen: Monica Maas

horen zeggen. Want ik hou van mensen en mensen houden van taart."
„Dit is eigenlijk te gek," zei iedereen. „Te druk om aan haar eigen verjaardag te denken. Te druk om een taart voor zichzelf te bakken."
Toen werd er door de hele stad gefluisterd. „Denk je dat... eh?" En „waarom eigenlijk niet?" En toen „Ja, dat doen we."
„Kunt u voor ons een taart bakken," zeiden ze tegen oma de Waard. „Een taart die zo groot is, dat iedereen ervan kan eten?"
„Natuurlijk," lachte oma de Waard, want ze zei nooit „nee".
„Alleen, ik weet niet hoe ik het meel voor zo'n grote taart moet afwegen. En hoe moet ik het deeg roeren en kneden? En waar moet ik die taart in bakken? En waar moet ik hem opleggen als hij klaar is? Ik zou het echt niet weten."

Maar alle andere mensen wisten het wel. Want daar kwamen de kinderen al aanhollen met hun grootste zandemmertjes. Zij hielpen het meel afwegen. Toen kwamen de buren van oma de Waard, die brachten een grote cementmolen mee. Daar werd het deeg in gekneed. Daarna kwamen alle bruidjes van de stad. Zij namen ieder een bakblik vol deeg mee en zetten het in hun eigen oven. Al gauw begon het door de hele stad heerlijk te ruiken.
Het rook naar chocola en citroen en kaneel en mokka. Iedereen rook wel iets dat hij lekker vond.
En zodra de taarten klaar waren, bracht het muziekkorps ze naar de muziektent in het park en zette daar alle stukjes aan elkaar.
Toen dat klaar was kwam oma de Waard. Ze streek roze glazuur op de taart; de grootste, de lekkerste, de schitterendste taart van de hele wereld.
„Zo!" zei oma de Waard tevreden. „En wat moet er op staan?"
„Welgefeliciteerd," zei iedereen.
„W-e-l-g-e-f-e-l-i-c-i-t-e-e-r-d" schreef ze met haar glazuurspuit. „Welgefeliciteerd? Voor wie is die taart eigenlijk?"
„Welgefeliciteerd oma de Waard!" riepen ze allemaal. „En nog vele jaren!"
Oma de Waard lachte. Haar gezicht straalde. Toen werden de kaarsjes aangestoken en oma de Waard mocht ze uitblazen. In een keer blies ze alle kaarsjes uit. Het muziekkorps speelde: „Lang zal ze leven in de gloria". Daarna mocht ze de cadeautjes uitpakken.
Er werden liters roomijs en emmers limonade rondgedeeld en natuurlijk borden vol met verjaardagstaart. Het muziekkorps bleef maar doorspelen. Ze maakten een hele week muziek. Want zo lang duurde het voordat oma de Waard alle kadootjes had uitgepakt en de taart was opgegeten.
Nou, wat zeg je me daar van?

Tekst: Barbee Oliver Carleton

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

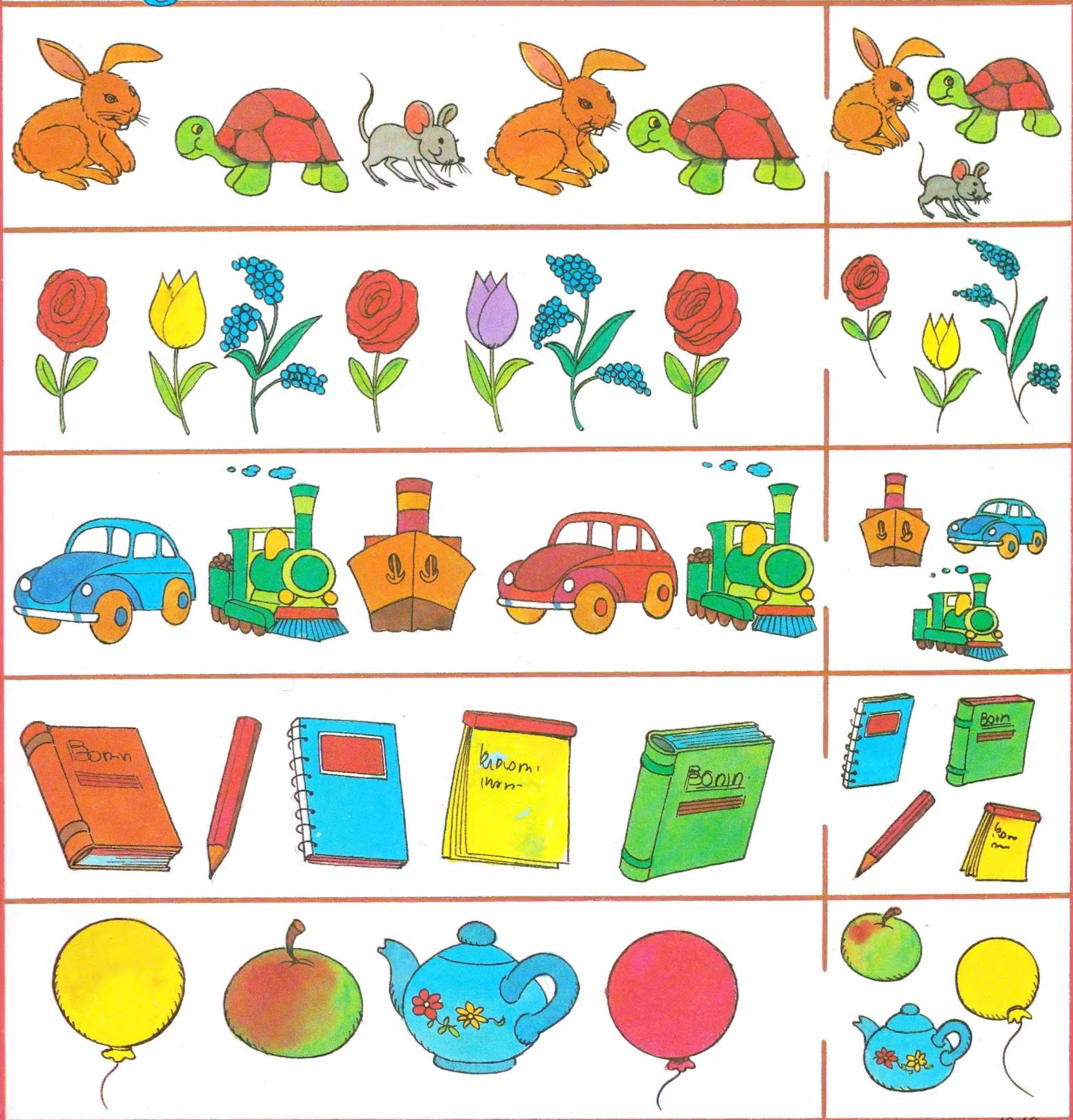
Konijne-doolhof

Zie je de familie Konijn heerlijke worteltjes eten? Daar heeft Kareltje Konijn ook wel zin in! Maar wat is dat nou? Kareltje weet niet welk gangetje hij moet nemen om bij de smullende konijnenfamilie te komen.
Wil jij hem helpen?

Tekening: Lindsay Quilter

Wie volgt?

Vijf rijtjes met verschillende dingen. In het bovenste rijtje zie je een konijn, een schildpad, een muis, dan weer een konijn en weer een schildpad. In het hokje daarachter zijn de dieren nog eens bij elkaar gezet. Weet jij nu welk dier na de schildpad aan de beurt is? Precies: de muis natuurlijk! De andere rijtjes mag jij doen. Goed kijken, hoor!

Uit ieder boek een bladzij zoek

Hieronder zie je een heleboel boeken.

Uit ieder boek is een bladzijde zoek. Wil jij dat weer in orde maken? Kijk eerst naar de bladzijde in het boek en zoek dan de goede bladzijde erbij. Dat is niet zo moeilijk he?

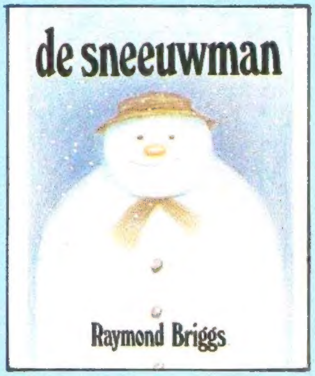
Kinderboekenweek

De kinderboekenweek die dit jaar van 3 t/m 13 oktober gehouden wordt, kent tal van activiteiten, maar de gebeurtenis die de meeste belangstelling trekt is toch wel de toekenning van één gouden en meerdere zilveren griffels. Op deze pagina vindt u een selectie van bekroonde kinderboeken voor de jongste leeftijdsgroep. Tenslotte hebben wij nog een nieuwtje voor u op kinderboekengebied: De introductie van de Bobo-reeks. Onderaan de bladzijde leest u er meer over!

Gouden griffel 1979
Guus Kuijer
KRASSEN IN HET TAFELBLAD

Alweer de tweede gouden griffel voor Guus Kuijer. Dit boekje is bedoeld voor wat oudere kinderen (vanaf 10 jaar), en is het vierde deel waarin het meisje Madelief de hoofdrol speelt. Geïllustreerd door Mance Post. Uitgave Querido. Prijs f 15,90

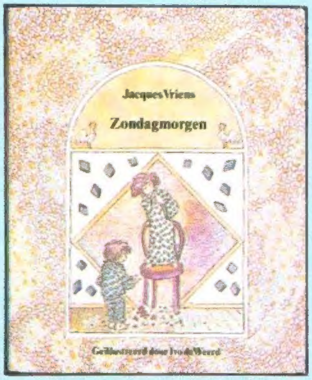
zilveren griffel - Raymond Briggs
DE SNEEUWMAN

Een prentenboek zonder tekst, dat zich als een beeldverhaal laat „lezen".
Uitgave Holkema & Warendorf
Prijs f 14,90

zilveren griffel
Dolf Verroen
DE KAT IN DE GORDIJNEN

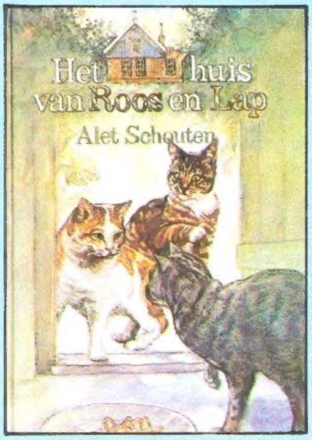
Opnieuw een griffel voor een schrijver die regelmatig aan Bobo meewerkt. In dit boekje, dat geïllustreerd is door The Tjong Khing, komt de relatie kind-volwassene op een speelse wijze aan de orde.
Uitgave Leopold.
Prijs f 15,90

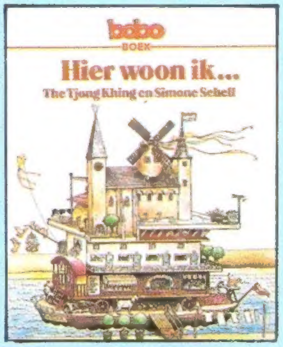
zilveren griffel - Jacques Vriens
ZONDAGMORGEN
Een griffel voor Jacques Vriens die u vast wel kent als auteur van „Vriendjesdier". Ivo de Weerd maakte ook voor dit boekje de illustraties. Uitgave Holkema & Warendorf Prijs f 12,90

zilveren griffel
Alet Schouten
HET HUIS VAN ROOS EN LAP

De poezen Roos en Lap vervullen in dit alleraardigste boek de hoofdrollen. Tekeningen van Dick van der Maat. Uitgave Holkema & Warendorf
Prijs f 15,50

De Bobo-boekenreeks van start: „Hier woon ik" en „De klub van Gisteren"

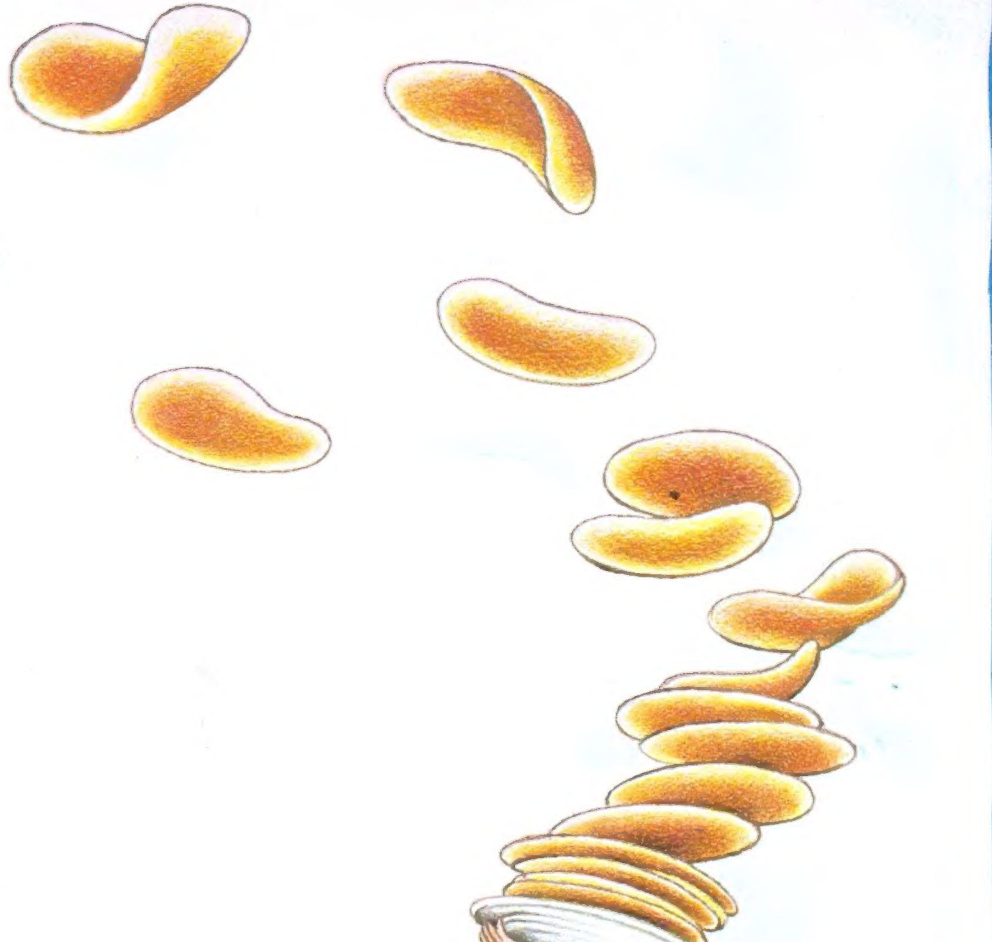
Kleuterboeken van klasse!
De schitterende tekeningen van The Tjong Khing met de spitse teksten van Simone Schell die destijds de middenpagina's van Bobo sierden, zijn gebundeld in een fraai uitgevoerd boek. En dat geldt eveneens voor de kostelijke belevenissen van Michiel, Pa Gisteren, de Prinses, Poes Por en Beer: te samen „De klub van Gisteren".
Met de vaardige pen en penseel van Co Loerakker voor u opgetekend. Prijs van beide, stevig gebonden boeken: f 12,50

Volgende week in
Kleutertje Knutsel
Op de boerderij 3
Nog een weekje geduld en dan is de boerderij compleet. In dit laatste deel vindt uw kleuter een hooimijt en nog wat dieren. Allemaal voor op het erf van de boerderij!

bobo **Nr. 40 - 5 oktober 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgevén aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

PANNEKOEKEN, KLEIN EN FIJN!

Pannekoek met suiker,
pannekoek met stroop.
Alles voor de muizen.
„Nee,” is niet te koop!

Oma bakt en bakt maar.
Het is al te gek.
En de muizen smullen
met een volle bek.

Suiker, stroop en kruimels
kleven rond hun snoet
en ze drinken biertjes
uit een vingerhoed.

„Lekker!” zucht er eentje.
„Heerlijk!” piept de rest
en ze roepen smakkend:
„Nou, het bier is best!”

Tekst: Vera Witte
Tekening: Maria Roothaan